

OWOCE CIAŁA - PYCHA

Wersety do studium: (Iz 2, 11-17), (Iz 9, 7-12), (Iz 10, 12-14), (Iz 14, 11-15),
(Iz 16, 6-7), (Dn 4, 26-29), (Ab 1, 2-3), (So 2, 8-10)

1. TEMAT GŁÓWNY

„Dumne oczy człowieka opuszczają się, a pycha ludzka zniży się, ale jedynie Pan wywyższy się w owym dniu. Bo dla Pana Zastępów nastanie dzień sądu nad wszystkim, co pyszne i wysokie, i nad wszystkim, co wyniosłe, aby było poniżone. Nad wszystkimi wysokimi i sterczącymi cedrami Libanu, i nad wszystkimi dębami Baszanu. Nad wszystkimi wysokimi górami i nad wszystkimi sterczącymi pagórkami. I nad każdą wysoką wieżą, i nad każdym murem obronnym. I nad wszystkimi okrętami tartezyjskimi, i nad wszystkimi kosztownymi statkami. I zniży się pycha człowieka, a wyniosłość ludzka opuści się, lecz jedynie Pan wywyższy się w owym dniu,” (Iz 2, 11-17)

„Pan zesłał słowo przeciwko Jakubowi, a ono spadło na Izraela. I poczuł je cały lud, Efraim i mieszkańcy Samarii, którzy w pysze i w wyniosłości serca tak mówią: Mury z cegły runęły, wybudujemy je z kamienia ciosanego, sykomory wycięto, zasadzimy cedry. Lecz Pan pobudzi przeciw niemu jego wroga, Resyna, i podburzy jego nieprzyjaciół, Aramejczyków od wschodu, a Filistyńczyków od zachodu. I pożrą Izraela całą paszczą. Mimo to nie ustaje jego gniew, a jego ręka jeszcze jest wyciągnięta. Lecz lud nie nawraca się do tego, który go smaga, i Pana Zastępów nie szuka.” (Iz 9, 7-12)

„I stanie się, że gdy Pan dokona całego swojego dzieła na górze Syjon i w Jeruzalemie, wtedy ukarze owoc pychy serce króla asyryjskiego i chełpliwą wyniosłość jego oczu. Rzekł bowiem: Uczyniłem to mocą swojej ręki i dzięki swojej mądrości, gdyż jestem rozumny; zniósłem granice ludów i zrabowałem ich skarby, i jak mocarz strąciłem siedzących na tronie. I sięgnęła moja ręka po bogactwo ludów jakby po gniazdo, a jak zagarniają opuszczone jajka, tak ja zagarnąłem całą ziemię, a nie było takiego, kto by poruszył skrzydłem albo otworzył dziób i pisnął.” (Iz 10, 12-14)

„Twoją pychę i brzęk twoich lutni strącono do krainy umarłych. Twoim postaniem zgnilizna, a robactwo twoim okryciem. O, jakże spadłeś z nieba, ty, gwiazdo jasna, synu jutrzeńki! Powalony jesteś na ziemię, pogromco narodów! A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosy, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiadę na górze narad, na najdalszej północy. Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym. A oto strącony jesteś do krainy umarłych, na samo dno przepaści.” (Iz 14, 11-15)

„Słyszeliśmy o pysze Moabu, że jest bardzo pyszny, o jego wyniosłości, o jego dumie i złości, i że bezpodstawną jest jego chełpliwość. Dlatego niech narzekają Moabici nad Moabem, niech wszyscy narzekają, niech jęczą, z powodu rodzinowych placów z Kir-Chareset zupełnie przybici.” (Iz 16, 6-7)

„Gdy bowiem król Nebukadnesar po upływie dwunastu miesięcy przechadzał się po pałacu królewskim w Babilonie, Odezwał się król i rzekł: Czy to nie jest ów wielki Babilon, który zbudowałem na siedzibę króla dzięki potężnej mojej mocy i dla uświetnienia mojej wspaniałości? Gdy słowo to było jeszcze na ustach króla, zagrzmiął głos z nieba: Oznajmia ci się, królu Nebukadnesarze, że władza królewska zostaje ci odjęta. Będziesz wypędzony spośród ludzi, będziesz mieszkał ze zwierzętami polnymi, trawą jak bydło będą cię karmić i siedem wieków przejdzie nad tobą, aż poznasz, że Najwyższy ma władzę nad królestwem ludzkim i że je daje temu, komu chce.” (Dn 4, 26-29)

„Oto uczyniłem cię małym wśród narodów, wzgardzony jesteś bardzo wśród ludzi. Pycha twojego serca zwiódła cię, który mieszkasz w rozpadlinach skalnych, swoją siedzibę umieściłeś wysoko, myśląc w swoim sercu: Kto mnie sprowadzi na ziemię?” (Ab 1, 2-3)

„Słyszałem urąganie Moabitów i zniewagi synów Ammonowych, którymi urągali mojemu ludowi i wynosili się nad ich kraj Dlatego jako żyję Ja - mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela - Moab stanie się jak Sodom, a synowie Ammonowi jak Gomora, miejscem bujnych pokrzyw i dołem solnym, i pustynią po wszystkie czasy. Resztki mojego ludu złupią ich, a pozostali z mojego narodu posiadają ich. Spotka ich to za ich pychę, gdyż lżyli i wynosili się ponad lud Pana Zastępów.” (So 2, 8-10)